

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/722/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314227653
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2314227653.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členov senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobkyne: AB 2 B. V., reg. č. 57279667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: M. G., nar. XX. Z. XXXX, trvalo bytom Y. XXX, o 1.251,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 29. apríla 2015 č. k. 35C/201/2015-58 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia m e n í tak, že istinu, úroky z omeškania a náhradu trov konania, takýmto rozsudkom prisúdené, žalovanej povoľuje zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 732,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 732,27 eur od 10.7.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia; II. vo zvyšnej časti žalobu zmietol a III. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 13,95 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 31 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 101 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 497 Obch. z. (Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5 a § 54 ods. 1 a 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 1, 2 a 6, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného k 31.10.2012 (ďalej aj „ZoSÚ“), resp. 29.10.2012; § 517 ods. 1 a 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z.. Vecne dôvodil uzavretím medzi právnu predchodkyňou žalobkyne (Home Credit Slovakia, a.s.) a žalovanou úverovej zmluvy dňa 31.10.2012 č. 4210143067, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.200 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 66 mesačných splátkach po 34,90 eur. Žalovaná úver vyčerpala v sume 1.200 eur a uhradila len 13 splátok vo výške 457,73 eur a pre nesplácanie úveru sa dostala do omeškania. Z obsahu úverovej zmluvy zistil, že výška mesačnej splátky bola určená len jednou sumou 34,90 eur bez jasnej a určitej špecifikácie aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Ďalej vykonaným dokazovaním nemal preukázané platné dojednanie ročnej percentuálnej miery nákladov

(ďalej aj „RPMN“) v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, nakoľko RPMN je uvedená v zmluve údajom 29,7 do 31% a takéto dojednanie je neurčité, nakoľko jeho obsah je nejasný a nemožno ho ustáliť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 O. z.. Teda z uvedeného dojednania nevyplýva konkrétna výška RPMN. Žalobkyňa súdu nepreukázala ani to, či presná hodnota RPMN bola oznámená žalovanej dodatočne, keďže podľa zmluvy presná hodnota závisela odo dňa poskytnutia úveru a mala byť klientovi oznámená po poskytnutí úveru. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ ZoSÚ súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ. Pokiaľ ide o nárok na poplatky za upomienky, súd prvej inštancie zistil, že uvedený nárok nie je individuálne dojednaný. Úverovú zmluvu strany síce podpísali na prvej strane, táto však neobsahuje dojednanie o poplatkoch za upomienky, poplatky za upomienky sa uvádzajú až v predtlačenom formulári zmluvných podmienok, na ktorých chýba podpis účastníkov zmluvy, aby súd mohol dojednania považovať za platné. Úverové podmienky sú vyhotovené na predtlačných formulároch a nie sú podpísané účastníkmi a vzhľadom k tomu nespĺňajú formálne náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 40 ods. 1 O. z.. V zmysle rozhodovacej praxe súdov bol ustálený záver, že ide o nekalú obchodnú praktiku žalobkyne, keď na prvej strane zmluvy, kde sa nachádza podpis účastníka neuvedie základné náležitosti v zmysle citovaného zákona, ale odkazuje na pripojené listiny, ktoré účastník už nepodpisuje a v ktorých je tiež drobným písmom formou zhusteného textu uvedené množstvo informácií, ktoré priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si pri podpise zmluvy naštudovať alebo pochopiť, z ktorého dôvodu žalobu v časti poplatkov za upomienky zamietol. Keďže úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, mal za to, že vznikla žalovanej povinnosť vrátiť len poskytnutý úver. Žalovaná preukázateľne uhradila z poskytnutého úveru vo výške 1.200 eur sumu 457,73 eur a so zvyškom úveru sa dostala do omeškania, v dôsledku čoho žalobkyňa listom z 23.6.2014 zosplatnila celý úver a vyzvala žalovanú na jeho zaplatenie v celosti, súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 732,27 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 8,15% ročne od 10.7.2014 (15. deň od 23.6.2014) do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalovanej istiny žalobu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a § 10, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, vecne úspechom žalobkyne v prevažnej časti, z ktorého dôvodu jej vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Žalobkyňa mala v konaní úspech v rozsahu 59,3%, žalovaná 40,7%. Pri zohľadnení pomeru úspechu tak vznikol žalobkyňi nárok na náhradu trov konania vo výške 18,60% (59,3%-40,7%). Trovy konania žalobkyne pozostávali zo súdneho poplatku v celkovej výške 75 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 166,68 eur, za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd, 1 úkon á 61,41 eur, režijný paušál 2 x 8,04 eur + 20% DPH). Súd prvej inštancie žalovanú zaviazal na zaplatenie pomernej náhrady trov konania vo výške 13,95 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 31 eur.

V časti lehoty na plnenie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a vecne dôvodil, že hľadiskom pre úvahu súdu, či sa má žalovanej, ktorej platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, je najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovanej aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku a možnosť žalobkyne domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania. Dospel k záveru, že u žalovanej nie sú splnené vyššie uvedené predpoklady pre povolenie úhrady peňažného plnenia v splátkach. Žalovaná síce na pojednávaní uviedla, že by vedela dlh splácať v splátkach po 10 eur, na druhej strane však uvádzala a súdu aj doložila, že nemá žiaden príjem. Reálna schopnosť splácať úver žalovanou nie je podľa názoru súdu daná aj s prihliadnutím na existenciu ďalších záväzkov v podobe 6 úverov, ktoré by mala žalovaná splácať v bankových a nebankových spoločnostiach. Pritom sama žalovaná na pojednávaní uviedla, že niektoré tieto úvery nespláca. Strany sa pri uzatváraní zmluvy dohodli na splátkach vo výške 34,90 eur s tým, že úver mal byť splatený do 5 a pol roka od jej uzavretia (od roku 2012). Preto z pohľadu záujmu žalobkyne na reálnom vrátení poskytnutých finančných prostriedkov, musel súd navrhnutú výšku splátky 10 eur považovať za neprimeranú, keďže by v takom prípade žalovaná len zostatok istiny splácala v ďalších viac ako šiestich rokoch. Nakoľko súd v konaní nemal preukázanú reálnu platobnú schopnosť žalovanej splácať dlh v akýchkoľvek splátkach, ktoré by zároveň zodpovedali výške priznaného plnenia a odôvodnenému očakávaniu žalobkyne na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov, dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady pre povolenie splátok.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie iba žalovaná, zjavne iba v časti lehoty na plnenie, so zrejším návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti povolením jej splátok na zaplatenie dlhu. Dôvodila, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené podľa § 205a, ako dôkaz priložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne o dávkach v nezamestnanosti. Žiadala súd o možnosť platiť jej záväzok v mesačných splátkach 20 eur, kým sa

zamestná s tým, že 2.7.2015 nastupuje na kurz opatrovania a po jeho ukončení pôjde pracovať do zahraničia, aby vedela riadne splácať všetky platobné povinnosti. Priložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta z 5.5.2015 č. 3768/2015-GA-DvN, podľa ktorého rozhodnutia žalovanej bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 16,0235 eur od 25.3.2015 na obdobie 6 mesiacov, pri splnení ustanovených zákonných podmienok.

3. Žalobkyňa k odvolaniu žalovanej uviedla, že nemá dobré skúsenosti s povolením plnenia dlžnej sumy v splátkach, nakoľko žalovaní nesplácajú tak ako sa so žalobkyňou dohodnú, v konečnom dôsledku je na nich zo strany žalobkyne aj napriek dohode o plnení v splátkach podaný žalobný návrh. Bola však naklonená k splácaniu žalovanej sumy v splátkach, ak žalovanú na takéto plnenie zaviazže súd.

4. Právoplatným uznesením Krajského súdu v Trnave z 31.1.2017 č. k. 10Co/722/2015-103 odvolací súd rozhodol, že v konaní sa pokračuje s AB 2 B.V., reg. č. 57279667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, ako žalobkyňou. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bol zánik pôvodnej žalobkyne - súkromnej spoločnosti s ručením obmedzeným AB 1 B.V., reg. č. 56007043, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, ku ktorému došlo počas odvolacieho konania, keď pôvodná žalobkyňa má právneho nástupcu (AB 2 B.V., reg. č. 57279667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo).

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „O. s. p.“), keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupujúc podľa § 470 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného O. s. p., akt. § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 O. s. p., § 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 201, § 202 O. s. p.; § 470 ods. 2 veta prvá CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p., akt. § 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p., § 380 ods. 1 CSP), teda len v napadnutej časti lehoty plnenia prisúdenej istiny, úrokov z omeškania a náhrady trov konania, s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil, (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť v časti lehoty plnenia.

6. Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť dlhšiu lehotu, resp. určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z práve citovaného ustanovenia zákona vyplývalo, že ak súd pristupoval k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad išlo aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom bola lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladal splnenie povinnosti v takejto lehote a na každú výnimku z pravidla museli existovať dôvody, ktoré bolo aj v prípade rozhodovania potrebné riadne odôvodniť, čo platilo aj pri odôvodňovaní rozhodnutia sa či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určovanie ich výšky a podmienok ich zročnosti.

Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak; podľa ods. 3 takéhoto ustanovenia lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu; napokon podľa ods. 4 rovnakého ustanovenia ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a

v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne) a to i pri pominutí okolnosti získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobkyne uplatniť právo na súde.

V prejednávanej veci by síce malo určitý význam, že žalovaná (majúca splniť povinnosť) nedisponuje podľa jej tvrdení takým príjmom alebo úsporami, pri ktorých by bolo možné očakávať zaplatenie všetkých rozsudkom prisudzovaných súm (zaťažujúcich stranu, o ktorej tu je reč) naraz bez rizika ohrozenia vlastnej výživy, prihliadanie na tento aspekt bez ďalšieho by však z výnimky uvedenej v zákone (z výhody splátok) urobilo pravidlo, ktorý úmysel zákonodarca nepochybne nemal.

Výška súm priznaných rozsudkom súdu prvej inštancie na istine a úrokoch z omeškania k času rozhodovania v prvej inštancii (29.4.2015) predstavovala sumu 825,29 eur (732,27+48,07+13,95+31eur), ktorá by pri rešpektovaní vyššie priblíženého pravidla o rozložiteľnosti splátok najviac na tri roky odôvodňovala výšku splátky 23 eur mesačne (825,29:36). V čase zaobrerania sa touto vecou odvolacím súdom (28.2.2017) už výška súm priznaných rozsudkom súdu prvej inštancie na istine a úrokoch z omeškania predstavovala sumu 935 eur (732,27+157,78+13,95+31eur), čo by odôvodňovalo výšku splátky 26 eur mesačne (935:36). Z obsahu spisu sa nepodáva, že by žalovaná od vydania rozsudku súdu prvej inštancie splnila dlh, čo aj len čiastočne.

Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta z 30.3.2015 bola žalovaná zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 25.3.2015. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava, z 25.3.2015 bola žalovanej zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok zo dňa 12. marca 2015.

Na pojednávaní dňa 29.4.2015 žalovaná uviedla, že úver splácala až do konca roka 2013, od roku 2014 však mala zdravotné problémy s chrbticou, čo potvrdzuje rozhodnutie sociálnej poisťovne, bola jej zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok a bola zaradená ako uchádzačka o zamestnanie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, nemá žiaden príjem a nevie ani uviesť v akej výške jej bude priznaná podpora v nezamestnanosti, či dávka v hmotnej núdzi, býva u rodičov, ktorým prispieva na bývanie tým, že platí za elektrinu 115 eur mesačne, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, má viac dlhov, ešte jeden záväzok v Home Credit, tri úvery v K. G., z ktorých jeden spláca vo výške 98 eur mesačne, ďalšie dva neplatí, pri týchto úveroch bola výška splátky dojednaná na sumu 113 eur a 55 eur, ďalšie dva úvery v spoločnosti PROFÍ CREDIT, z ktorých jeden spláca a úver v spoločnosti CETELEM, ktorý neplatí, tam bola splátka na sumu 50 eur mesačne. V prípade ak by bola zaviazaná, vie si predstaviť, že by splácala dlh v splátkach maximálne po 10 eur k 25. dňu toho-ktorého mesiaca, ak si nájde zamestnanie, bola ochotná splatiť dlh rýchlejšie.

V odvolaní už žiadala o možnosť platiť jej záväzok v mesačných splátkach 20 eur, kým sa zamestná s tým, že 2.7.2015 nastupuje na kurz opatrovania a po jeho ukončení pôjde pracovať do zahraničia, aby vedela riadne splácať všetky platobné povinnosti. Priložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Galanta z 5.5.2015 č. 3768/2015-GA-DvN, podľa ktorého rozhodnutia jej bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu 16,0235 eur od 25.3.2015 na obdobie 6 mesiacov, pri splnení ustanovených zákonných podmienok.

Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni žalovaná od novembra 2015 pracuje ako zamestnanec s vymeriavacím základom pre poisťné viac ako 456 eur mesačne.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že princípu vyváženej ochrany práv oboch strán sporu i so zreteľom k okolnostiam vlastným tejto konkrétnej veci (s prihliadnutím k faktickému oddialeniu splnenia povinnosti podaním odvolania žalovanou, tiež ku skutočnosti, že žalovaná od podania žaloby neuhradila dlh ani čiastočne, na druhej strane s prihliadnutím k sociálnej situácii žalovanej) zodpovedá lehota na plnenie a povolenie splátok tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a preto podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia zmenil spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto rozsudku (odvolacieho súdu).

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Pri takomto výsledku odvolacieho konania v ňom zaznamenala žalovaná iba čiastočný úspech, splátky jej neboli povolené v ňou žiadanej výške, výška splátok závisela od úvahy súdu, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

8. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 <. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)